713/04

Den 1. december 2004 blev i sag nr. 63.891:

xxxx xxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning.

Det fremgår af sagen, at klageren har fået amputeret højre pegefinger, og i den forbindelse er klagerens mén blevet vurderet til i alt 15 %.

Klageren er ikke tilfreds med den fastsatte méngrad, idet hun gør gældende, at hun som følge af amputationen har pådraget sig en depression samt udviklet slidgigt.

Selskabet har ved skrivelse af 19/5 2004 til nævnet anført:

"ALKA forsikring modtog d. 9.7.98 anmeldelse af klagers tilskadekomst d. 16.2.98, hvor klager med højre pegefinger stak sig på noget hård plastik ved samling af en pumpe. På baggrund af de første lægelige oplysninger vurderede ALKA forsikrings lægekonsulent, at der ikke var tale om et varigt mén på 5 % eller derover.

Herefter indbragte klager sagen for Fællesnævnet, der er nedsat af HK og ALKA forsikring, og det blev i forbindelse med vurderingen af sagen besluttet, at der skulle indhentes en speciallægeerklæring. Efter modtagelsen af denne blev det af ALKA

forsikring besluttet at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen meddelte ved vurdering af 15.1.99, at klagers varige mén var under 5 %.

I august 1999 fik klager amputeret 2 led på højre pegefinger, og ALKA forsikrings lægekonsulent vurderede nu, at dette svarede til et varigt mén på 10 %. Der blev i december 2000 foretaget amputation af resten af fingeren, og lægekonsulenten vurderede på baggrund heraf, at klagers varige mén svarede til 12 % (10 % for 2. finger og 2 % for føleforstyrrelse af 3 finger).

Som følge af klagers utilfredshed med afgørelsen blev sagen igen sendt til vurdering i Arbejdsskadestyrelsen, som vurderede, at klagers varige mén svarede til 15 %, hvorfor ALKA forsikring udbetalte erstatning i overensstemmelse hermed, jf. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 17.7.01.

På baggrund af klagers henvendelse d. 10.1.02, hvor klager sendte kopier af pensionssagen, blev sagen gennemgået igen.

Da der ikke var fremkommet nye oplysninger fastholdt vi afgørelsen. Samtidig blev klager orienteret om, at ulykkesforsikringen alene betaler erstatning for det medicinske mén, og at der ikke er dækning for et eventuelt erhvervsevnetab. Klager blev samtidig orienteret om muligheden for selv at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen og selv at betale for forelæggelsen.

Efter klagers fornyede henvendelse d. 15. 2.04, hvor klager sendte kopier af lægelige bilag, herunder bilag omhandlede stress- og depressionsproblemer, fastholdt vi afgørelsen om varigt mén på 15 %, idet de aktuelle helbredsgener ikke skyldtes håndskaden.

På baggrund af de foreliggende oplysninger er det fortsat vores opfattelse, at klagers varige mén alene udgør 15 %.

Det varige mén er senest blevet vurderet af Arbejdsskadestyrelsen i juli 2001, hvor ménet blev vurderet til 15 %. Der er ikke siden da sket ændringer i klagers fysiske

helbredstilstand, og der er således heller ikke dokumentation for, at der skulle være tale om slidgigt som anført af klager.

Kan det mod forventning påvises, at der alligevel er tale om slidgigt, er det vores opfattelse, at dette ikke er en følge af skaden på fingeren og hånden, og vi mener således, at der ikke kan påvises årsagssammenhæng mellem en eventuel slidgigt og ulykkestilfældet.

Ifølge forsikringsbetingelsernes afsnit 9 kan hver af parterne forlange invaliditetsgraden fastsat af Arbejdsskadestyrelsen, og afgørelsen derfra er da bindende for begge parter. Klager har i øvrigt ved erklæring af 6.11.98 erklæret sig indforstået med, at Arbejdsskadestyrelsen fastsætter méngraden med bindende virkning for begge parter.

Det er vores opfattelse, at der ikke er sket nogen ændringer i klagers helbredstilstand, siden Arbejdsskadestyrelsen senest vurderede sagen i juli 2001.

Det er alene det medicinske mén, der kan erstattes over ulykkesforsikringen. Det fremgår således af afsnit 9 i forsikringsbetingelserne, at erstatning udbetales, såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 5 % opgjort på grundlag af reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring om erstatning for varigt mén dog uden hensyn til den forsikredes erhverv og sociale forhold.

Det er endvidere vores opfattelse, at de psykiske problemer i vidt omfang har sin oprindelse forud for ulykkestilfældet, hvor klager bl.a. på grund af stress var nødsaget til at opgive sit arbejde, og at de ikke kan være en følge af ulykkestilfældet. I hvert fald må vi antage, at der ikke alene på grund af amputation af en finger skulle kunne følge psykiske problemer i et omfang, der overstiger, hvad der må være indregnet i Arbejdsskadestyrelsens vurdering af méngraden.

Vi må derfor bestride, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de psykiske problemer. Klager havde i forvejen psykiske problemer på grund af stress

og 'dårlige nerver', jf. bilag fra forundersøgelse i pensionssagen og herunder kronologisk oversigt samt referat af psykologsamtale.

Erhvervsevnetab er endvidere ikke omfattet af forsikringen, idet det som nævnt ovenfor alene er det varige mén, der ifølge forsikringsbetingelsernes afsnit 9 kan erstattes.

Vi må derfor fastholde, at klager ikke er berettiget til yderligere erstatning, og at klager i stedet må henvises til at forelægge fastsættelsen af méngraden for Arbejdsskadestyrelsen for egen regning."

Klageren har i skrivelse af 28/5 2004 nærmere redegjort for sin psykiske tilstand.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Afsnit 9 Erstatning ved invaliditet:**

Erstatning udbetales, såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 5 %, opgjort på grundlag af reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring om erstatning for varigt mén dog uden hensyn til den forsikredes erhverv og sociale forhold. Erstatningen udgør den til invaliditetsgraden svarende procent – dog maksimalt 100 % - af den fastsatte forsikringssum.

…

Hvis en af parterne forlanger det, fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:

Nævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson